

دیوله‌سه‌ری هەر دوو پای راوه‌ستا. ئەوکاتە بوو ئەژدیهای
سه‌رشیتی شه‌و- دەم داچرا‌تر له هەر جار و به‌ نه‌ره‌تر- پال‌هوانی
ته‌واو نووستووی روژی هه‌ل‌لووشی!

ئێسته ئەمنم که دیلی ئەم به‌نده‌م، ره‌شه‌ بایه‌ک هه‌لی‌کردووه!
ده‌بیس‌م ئەوه‌ هاواری ئەمنه‌ تا دوور فریوه و له‌ خوێ ده‌ئالی و
به‌شان و ملی ئەوشاره‌ نوستوو‌ه‌دا وه‌ک قه‌مچی داباریوه‌. چما شار
بو هه‌تا هه‌تایه‌ نوستوو‌ه‌! ئەمه‌ شه‌وه‌ که به‌ هه‌موو قورسایي
خوێه‌وه‌ له‌ سه‌رشانی من هه‌ل‌نیشتوو‌ه‌.

به‌شی دووه‌م

ئە‌ی شه‌و ئە‌منی خه‌فه‌تبار روژگاری پیاویک بووم به‌ دل‌یکی بی
گه‌رده‌وه‌، له‌ سنووری له‌ سنوره‌کانی روژ و شه‌وا خاوه‌ن خانوویه‌ک
بووم خاوه‌ن ده‌شتیکی سه‌وز، کیلگه‌یه‌کی به‌رین. له‌ به‌شی له
کیلگه‌یه‌کی مندا بوو شه‌و و روژی‌یه‌کی ده‌گرت، له‌م ده‌شته‌ سه‌وزه‌ی
مندا بوو له‌ هه‌موو به‌ره‌به‌یانیک هه‌تاو، به‌ گۆرانی من- وینه‌ی
گولی سوور- ده‌پشکوت. له‌م زه‌وی و زاره‌ به‌رینه‌ و به‌ پیت و
به‌ره‌که‌ته‌ی مندا بوو که جوتیاره‌کان- گۆرانیه‌کانی خوین- له
تاریفی ئەو هه‌وران‌ه‌ی کاتی روشتن نازدارن، کاتی بارین پر بارن-
پیشک‌ه‌ش ده‌کرد.

کیلگه‌که‌ی من ئاوا بوو، من مالم له‌م کیلگه‌دا بوو. منی هه‌ژدیها
کوژ- منی سه‌ره‌به‌رز- که‌ماری سی سه‌ری و شکیم توپاند و چاوانه
قه‌تیس ماوه‌کانم به‌ره‌ و جو‌باره‌کان هه‌ژاند، کویراییم دابی بو ئەو
روژه‌ی که یامای پادشا پای نایه‌ خاکی مه‌! ئەو روژه‌ی که باوکی
دلوقانم شه‌رابی سووری پیشک‌ه‌ش کرد. یامای سه‌رخووشی
سه‌رمه‌ست ئەوی کرده‌ دووکه‌رت‌ه‌وه‌ تا بنواری خوین سوورتره‌ یان
شه‌راب، من پیم وت: به‌شت هه‌ر خه‌م بی و خانووه‌کانی ئیمه‌ت
کرده‌ خیل‌ خانه‌ی خه‌م. وتی: قه‌مچیم لی دهن، قه‌مچیم له‌ پیش
چاوی خه‌لکی گوند و گه‌ره‌کی شار لی‌ده‌ن... کاتی ده‌یانبردم دیم
خانوه‌ له‌ دار ساز کراوه‌کانی جوان ساز کراوی ئیمه‌ ئاوری
تی‌چبوو!

بهشی سیههم

ئەى شەو تۆ ئەنگۆستە چاوتر لە هەموو شەوئىكى تری. دلئىكم دى رهشتر لە رهشى تۆ. قەمچىئى گەلئى درئىژ. بە وئنهى ماریكى دەم داچراو. دەمئىكى بەرهو من داچهقاو. پیاوئى قەمچى لە مست! روژ بوو، هەتاو، بەرز. عاسمان نهوى. خەفەت زال. پیاوهكە دەستی برده سەرۆ دەستی چوو هەرهوه. پیاوهكە دەستی برده سەرترۆ دەستی چوو سەرترهوه، ئەو قەمچیهى لە مستى دابوو خەتئىكى رهشى خسته سنگى ئاسمان. هەتاو كە ئەدرهوشایهوه خۆى شاردهوه. قەمچى وهك مار جینگلئى دەدا، خەلك بە ترسهوه روانیان - بە پهله. قەمچى دابارى- خوئین- بە هاتنه خوارۆى ئاوری دهگرت هەزار دەمار! ئئتر قەمچى دادەبارى، بەسەر پشتى پیاوئىكدا كە ژانى بوو- ئەگەرچى هی قەمچى نهبوو!- ئەو خەلكهى خرپبوونهوه بە يهكیان دهوت: ئەمه كئیه لە تاو هەر برینئى پر بە ناخى ئەزرىكئى؟ دهئى بوئى بگرین دهردەداران! خوئیان دهگریان، لهبەر ئەوهى دهردەدار بوون! ئئتر قەمچى و لەش، لەش لە ژئیر قەمچى دا بوو.

ئاسمان بەراوهژۆ شینگئىرى مهرگى روژ. پیاوهكە قەمچى و دلئى لە ئاسن بوو. من روانيم لە پشت تارمايى و ژانهوه: يامای پادشام بئىنى كهوا هوشيار بوو- سهئىرى كردم سهئىرىكى سهئىر، ئەو هوشيار بوو. ئئسته - ئەو- مهستى هوشيار خۆى بوو. لە شان و ملی منهوه سوورترین خوئىنى من فيچقهى كردبوو. ئئتر قەمچى و لەش، لەش لە ژئیر قەمچهدا بوو. ئاسمان لاشهئى روژى بە چارشوئىك پوئشى رهش. كە وايه شەو بوو، گوئرانى پیاوه مهستهكهش! چاوى قەمچى ئئتر لهشى نهدى، دهسى قەمچى بوئى گەرا و نهئدوئزهوه.

ئەوه زهوى خهوت و ئاسمان خهوتبوو. ئئسته لە هەموو ئەم گەردوونه نوستووه تارىك و بئدهنگەدا تهنيا منى ئەژدئهاك لهگەل ئئش و ژانى خو بەخهبر بووم. دلئى من بە بئ فرمئسكترین چاوه گرئيا. ئئسته سوورترین خوئىنى من تهنيا ئاگرى هەلگئرساو لەم تارىكستانه دا بوو.

من سهیری خۆم کرد جوان دهله رزم- من سهیری خۆم کرد جینگل
دهدم. له پپوه تا سهه- من- خۆم دی ژانی بوو. ژان له پپوه تا سهه
له له سما دهروئ. ژان له رهگهکانما هات و چووی بوو. ژان له رییی
دهگهرا ده رپه پری. له ناکاو به خۆما ئالاموو هه موو له شم له خوی
ئالا. له رز گرتمی و هه موو له شم به خۆیه وه له رزی. من خۆم کرد
به خۆما و خۆم چووم به ناو خۆما. ئەو کاته له من- له قوولایی
ناخی بوونمه وه- به داخو پین و رقیکی رهقه وه- دوو مار- به فیشکه
و هه ووژهی سامناکه وه- سهه ری هه لدا، وینه ی ده رپه پینی
سه رشیتانه ی ئاگر و دوو که ل له گه رووی بیده نگترین گرکانه وه-
هه ر وه ها- وینه ی ده رپه پینی سه رشیتانه ی ئاگر و دوو که ل له
گه رووی بیده نگترین گرکانه وه.

هه رچی بوو. دوو ماری دهم به هاوار له شانمه وه روان، رهش و
سوور، که خوین و ژان بوو. من سهیری خۆم کرد و فرمی سک
هه ل وه راند، له بهر ئەوه ی ئەم ماره ماری دژایه تی بوو. ئیتر
تی فکریم ورد، بیه خۆم دایه ولاتیکی دور و خالی. بیهی من به ره و
ولاتیکی دوور ری گرت به ره. من کیوی خه فه ته وه له وه زهویه پر
ئازاره کوچم کرد که وا منی به کو له وه گرت بوو. ئیسته گزه با
دارستان ئەرنی، شه پوله کان روخی زه ریایان رووخان- ئاسمان
گوران دی، هه موو گریان، جیهان به ژانه و روژیکی تری بوو. من
به ره و ولاتیکی دوور ملم نابوو.

به شی چواره م

من به ره و ولاتیکی دوور ریگه م ده بری هه تا ماره کانی ناخم به
خاک بسپیرم. ئیسته بالنده ی نووزنی روژ له هیلانه فری بوو. ئەو
پیاوه ی دلی که یلی خه فه ت بوو ماره کانی هه ناوی به ره و گوپی دهم
داچراوی ولاته دووره که ده برد. ئەه شه و تاکه ی به گوپه ی هه وری
رقاویه وه ده مینییه وه؟- ئەو پیاوه به کو لی خه فه تیه وه له ری تاقی
نه کراوه کانه وه رابورد. له تاریکستانه نوستوو ه کانه وه رابورد و له
تاریکستانه نوستوو کانه وه رابورد. ئەو ته واوی ریگا که ی به کو له
خه فه ته که یه وه بری. ناله و گریان ته نیا گورانی ریگای بوو. روی

تا گه بیه قاقپرستانی ولاتی دوور. سهرنجی دا ولاتی دوور تا رمایی بهر چاوی خوی ده سرپته وه تا جوانتر لیی پروانی. سهرنجی دا دهی گوره دهه داچراوه که داچراوتر بوو...

کابرا به تالیه وه هاواری کرد: ئهی کوپی سامناکی خالی! من ماندویییکی خهفته تبارم، هاتووم مارهکانی ههناوم به تو بسپییرم. نیسته جوانتر سهرنجم بهو بزانه داخو رهویه کهی تو مارهکانی من له خو ده گری؟ گوری سامناکی خالی دهی هه لچریو کردیه جواب: من مارهکانی تو بی تو ناوی. من هیچ ماریکم بی مار له شان له خو نه گرتووه. هیچ پیاوی نهی توانیوه مارهکانی ناخی بهرله خوی به خاک بسپییر. کابرا به تالیه وه بانگی هه لدا: ئهی گوری سامناکی خالی! تو بو مارهکانی من له خو ناگری؟ بو مارهکانی منت بی من ناوی؟ ناخو مارهکانی شانی من هه تاهه تاییین؟ تو ش ماندووییک ماندووتر ده گهرینه وه؟ گوری سامناکی خالی له خوی ئالا، له زهوی قاقپر وه گه رده لوولی تاریکی بهرپا بوو. تاریکه شهو سهری هه لدا. کابرا گوئی هه لخت، هیچ ولایمیکی وه رنه گرت، ئهی شهو تو بو به گورهی هه وری ناو چاو تالته وه ده قریینی ئه و کابرا به تالیه وه بانگی هه لدا: تف لهو ریپانهی بیهووده بوو پیوانیان، تف، هه زار سال دوی ئه وه پیاوی که له ریپه کی دووره وه راده بورد به زه لیلیه وه گریا. کابرا له بهر خویه وه وتی به ره و شاری نزیک ده روم، من له وی بو خوم خانوویه ک ساز ده که م. به ره و شاری نزیک که وته ری خانوویه ک بو خوی سازکا. ئهی شهو ئه م گوره گورته له چیه به م هه وره ناوچاوتالانه وه؟ ئه و پیاوه به کولی ئیش و برک و ژانه وه، له کویره ریکانی بی ئاکامی دیار و نادیاره وه رابورد و له لا ریکانی دیار و نادیاره وه رابورد. ئه و هه موو ریگا کهی به برینداری و مهنه واری بری ته نیا گورانی ریگای ناله و گریان بوو. روی تا گه یشته شاری نزیک. سهرنجی دا شاری نزیک کش و مات بوو. ده روازه ی قایمی شاری دی که ده کرایه وه!

کابرا به تالی بانگی هه لدا: ئهی ده روازه ی ئاوالهی قایم (من ماندوویییکی خهفته تبارم و هاتووم له م شاره خانووییک سازکه م.

ئىستە بە جوانى سەيرى كەو بزانه ئاخۇ شارهكەى تۆ من بەو مارانهى ناخمەوہ لە خو دەگرئ؟ دەروازەى ئاوالە دەمى ھەلچرى و وتى: مار لە شارى مە كەم نىن، خەلك خوراكى يەكترىن، مار و خەلكى خوراكى زەوین، زەویش گۆرپكى سامناك و خالى، من دەلیم سى جار لە دواى يەك. تۆ خوراكىكى خوشى بو شاره ماری ئیمە. كابرا بە تالیهوه بانگی ھەلدا: ئەى دەروازەى ئاوالە، من ریبوارى رینگەيەكى دوورم و ھاتووم لیرە خانوویەك بو خۆم ساز كەم. ئاخۇ شارهكەى تۆ من بە مارەكانى ناخمەوہ لە خو دەگرئ؟ دەروازەى كراوہ شەق داخرا. بەسەر شارى نزیكەوہ ھەورى تاریكى پەرەى گرت، تاریكە شەو بار و بنەى خست پیاوہكە گەلى گویى ھەلخست. بەلام ھیچ ولامیكى دەس نەخست. ئەى شەو تۆ چ دەلیى بەم دەمە داچراوہى بی ھاوارەوہ؟ ئەو كابرا بە تالی بانگی ھەلدا: تف لەو ریبانەى بیھوودە بوو پپوانیان، تف! سى ھەزار سال لەوہ دوا ئەو كەسەى لە ریبەكى دوورەوہ رادەبورد زۆر بە زەلیلى گریا.

بەشى پینجەم.

پاشان من جارپكى تر بە كۆلى ئازارەكانمەوہ ریبى خۆم گرتە بەر. لە سەراسەرى رینگەى لە برانەوہ نەھاتووما. مارە یاخیەكانى ناخم بە ژەندنى شمشالى شوانى دەكرده خەو. جارى وابوو ھاوكات لەگەل ونەوزى مارەكانى ناخم خەونووچكە دەبیردمەوہ. من دەرویشتم، لەو كویرە ریبانەى پپر تەنگ و چەلەمە بوون و بی كەلك و بی ئاكام. من دەرویشتم، لە پپچەلا و پلووچ و كەنەلانى ئەو ریبانەى راكشا بوون و پپر سام. من دەرویشتم، بە تەنگەلام و بەردەلان و ھەورازا! من لە شارى كویرانەوہ تى پەرىم و لە شارى مردووان. من لە قەلای ھەوھەسارەوہ تى پەرىم و لە چالى سەد زنجیر. من بە ھەموو ئەم شارانەدا تى پەرىم.

لە رینگەما بۆم دەركەوت ھەموو شتى شەریانە. ھەموو رووناكییى لەگەل تاریكى، ھاوار لەگەل بی دەنگى، تىك شكان و سەركەوتن، خەم و شادى (خۆم دى- بەو جۆرە- لەگەل خۆم شەرمە) روژى، ئەو كاتەى لە ریبەكەوہ دەرویشتم پپر تەنگ و چەلەمە و بی كەلك

و بئ ئاکام - شمشالە کهشم به ژانهوه دهژهند- له ریگه ما - منی-
چهق ویستام. سهیرم کرد ئاسمان بئ برانهوه بوو، ریگه له ناخی
ئهو بئ برانهوهیدا ون ببوو. من ویستام له هەر دوویان رامام،
له گه ل عهرزی ژیر پای خو ما له رزیم. له دلئ خو ما وتم ئه ری من
هه لاتووم؟ ئاسمان هه وری خه فه تی تیا شین ده بوو! هه لم دایه
هاواریکی پر ئازار. من له بهر چی هه لاتووم؟ ئاسمان هه وری
خه فه تی لی ده باری. ئیتر من شمشالی شوانیه کهم به دهسته
ره که کانی خو م شکاند. ماره سه ر بزیه کانی گیانم کردیانه فیشکه
فیشک و هاژ و هووژه. من به ره و شاره بئ دادگه ره کهم
ده گه ری مه وه. ئیستا له بن دیواری شاره بئ دادگه ره کهما بووم.

به ندی شه شه م

ئهمه شاره! من روانیم ، ئهمه شاره که وا شله ژاوه و پر ئاژاوه، پر
له حه شیمه تیکی زور و نه خو شی ئیش و ژان، ئه وان خه لکی بوون
له یه ک هه لپی کراو ئالقه ی زنجیریان ده هی نایه وه یاد! ئه وان
ده رده دار بوون و ده گریان. من روانیمه ئه وانه ی به چر و چاوی
خلتانی خوینه وه له ته نیشت من ده کشانه وه. ئه وانه ی سه رشیتانه
نه که وتبوونه هانا و هاوار- که سیشیان نه ده گه یشته هانا و هاوار-
دیم کشانه وه و را کردنی ئه و مرؤفانه ی بوون له سه ره ری
کاروانی دوا روژ- که پی شه نگه نادیاره ی به توندی ده ی کوتا- یه ک
له دوا ی یه ک به لووره ی تر سه وه له ده هو لی بی ده نگه! با ی سه بوون
به شاردای ده په ری و یا وه الاوی ده کرده هه ناوی شاره وه-
قه مچی کم دی چووه سه ره وه و سه رتر چوو، پشتی شار به هاتنه
خواره وه ی پر له ئاگر بوو، هه میسان! هاواری هاته گویم و وتی:
وه ی لیش له و ده مه دیواره کان ژیر و ژوور بوون به م هاواره. پیاوی
سینگی خو ی هه لدری بو ئه وه ی بزانی دلئ تیایه یان نا؟ بووش و
لیشی ده دا! یه کیکی دی ره گی هه لبری بو ئه وه ی بزنی خوینی
تیایه یان نا- بووش و سووریش بوو! هیچ کهس منی نه ناسی. منیس
هیچ کهس منی نه ناسی. ئیتر تاریکی بالای کرد. دیم دالاشی شه و

لهسەر كه لاكى شار هه ل نيشته وه. من شياوى ئەم هه مووه فرميسكىكم پى نه بوو.

له تاريكىدا - له تاريكايىكى چر و پردا- زنجيرىكم دى شورپو كراو. زنجيره كه پى وتم: هه ئه زديهاك كه خاوهر نازارىكى پر شكويت! جوان ليم ورد بهر وه و گويم لى بگره، چونكا من له تو به تو نزىكترم. برپو بهر وه و قايم قه لاي قه لافهت ناقولاى مل قوت. ياماي پادشا له وىيه، ئه و پيت ئه لى چ ده قه ومى... ئيستته من بهر وه و قايمه قه لاي قه لافهت ناقولاى مل قوت كه وتمه رى. گه يشتم، ورد ورد روانيم . ئەمه خو كىلگه سهوزه كهى منه كهوا بنجى هه موو گيايه كى تيا خنكاوه و قه لايىكى تيا رواوه. گه وره قه لايىكى قه لافهت ناقولاى كردمه هاوار...

بهندى هه وتم

ئهى شهو ، منى دل پر له نازار به هه موو هيزه وه كردم هاوار . ئه وه قايمه قه لاي قه لافهت ناقولاى مل قوت كرده وه و ناورى دا چوو كه له پياويكى هاته بهر چاو بى هيز و داماو. قه لاي ناقولا، دايه قاقا، ئه زديهاك دى ياماي پادشا له قولهى قه لا ده كيشى قاقا: منم ياماي پادشا ده ستى مرگم قهت قهت پى ناگا! پياوم هه ن ئه ستيرهى به ختم موتالا ده كهن. شه راب و هه نگوينى وان له من . له وان چار كردنى گرفتى من، ئه وان و لوويانه سبهى با و بورانى هه لده كا ساردترين باو بورانه، بو بوونه وه و باو و بورانى تىكراقرانه. تا زوردارى قر بى، دزيوى رهگ و ريشهى له بنه وه بى، من دامه قاقا و وتم قايمه قه لايهك ساز ده كه م قولى با و بوران نهى گاتى، لاقى گر ه باى مه رگ له قه لاپه قه له مه بى. ئيستنا خاوه نى قايم ترين قه لام ، من ژنان و ته ل خه كم هيناوه ته قه لا هه ر وه ها ساز كه رانى باشترين ساز و شه راب.

من قه لاهى خو م به نازداران و خوشخوانان و به گزاده ته ر پوشه كان رازاندوه ته وه هه ر وه ها به به ردى سه وز و سوورى شايانى شاهان خه فهت و مهينه تم تارانده ته پست ديواره كانى ئەم قه لا. ئەوان ده لىن - خه لكى ئەم شاره ده لىن) ئەهى ياماي پادشا كه وا

ھەرچىبتەئۇ ھەتە، رېمان بىدە بېينە قەلاكەت بۇ ئەوھى گيان لەسەرماي سېرې مەرگ بشارىنەوھ. من بە بزەوھ دەلېم: مەرگ خۇشترىن خۇشپە بۇ ئەوھى ھەرگىزاو ھەرگىز خۇشى بە خۇوھ نەدېوھ. ئەژدېھاك ئېستا نە ئەنەپېنى: ئەى ياماي پادشاھ مەگەر تۇ خۇشپە بۇ كەس ھېشتەوھ؟ ياماي پادشاھ ئەداتە قاقا و دەلې: من خۇشى لە ناو خەلکانا بەخشمەوھ، ئەى ئەژدېھاکور، ئەى ئەژدېھاك، بۇ من باشە دەسەلات و لە خۇم جوانە پاشايى تا قائىمە قەلايېكى ئاوا بەرپا كەم و بە حەوت بىنەمالەى ھەلېژاردەوھ بېرازېنمەوھ. ھەى- دوور بى و ديارت نەبې: خۇزگە باسى تۇيان نەكردايە و نەمبېستايى، ئەوھچپە لەم روناكايى ناوادەى رۇژەرەشەدا بەسەر شانەكانتەوھ؟ نا، ئېتر من لەگەل تۇدا نادوېم! من بەسەر شانەكانتەوھ شتې دەبېنم كە تا ئېستا نەمديبوو، دوو مار- رەش و سوور و بې ئۇقرەن! لە نوسراوھ مېژىنەكانى ئېمەدا پياوانى وەك تۇيان ناو ناوھ دېو! ئەژدېھاك ھەل كورما و جېنگلې دا و لە خۇ ئالا، بە ھەموو ھېزىيەوھ لە ناخى ئېسقانەكانىيەوھ بەرزترىن ھاوارى ئازارەكەى ھەلدا: خۇ من نەمدەويست بېمە دېو. خۇ من نەمدەويست بېمە دېو! - پېنج ھەزار سال دواى ئەوھ ، پياوئ كە ھەموو كات لە رېيەكى دوورەوھ رادەبور، زۇر بە زەلېلى گرىا. ئېستە ئەژدېھاك ، بانگى ھەلدا: لە پشت قەلايېكى ناقۇلا لە قاقرستانىكى تارىكا، لە بنارى شاخىكى گەلې بەرزا، لە ژېر قورسايى ھەورېكى ھەرە قورسا. كىش و مات وەك شاخىكى خەوتوو قائىمە قەلاى ناقۇلا.

بەندى ھەشتەم

ئەى شەو تۇ دەريام دېنېتەوھ ياد. ئەو كاتەى وېنەى سوپايېك - بە سەرۇكايەتى رەقەوھ- بەرەو رۇخى دەريا ھېرشى باو لە سەر سنگى چۆك دادەدا تۇ باو بۇرانم دېنېتەوھ ياد. سارده و سېرە و پېر ھات و ھاوار- بۇ بوونەوھەر باو بۇرانى تېكراقرانە- من چوومە گەرووى ئەشكەوتېكەوھ تۇفانى (گېرەباى) تيا خەوتبوو. بە ھاوارى ترسى خۇم دامچلەكاند بې ئاوھ من! ئېستا گېرە باى مەرگ، گېرە

بای مه‌رگی ئەژنۆشکینی ژیان رفین، به گه‌وره‌یی سامناکیه‌وه به‌رانبه‌ر من راوه‌ستا بوو. دووکه‌لانه له خۆی ئالاو کردی بالا. هه‌موو دهم عه‌رز شه‌قاری ئەدا و له ژیر پام ده‌خنا! ئیتر چاوم نوقاند و زیرانم : نه‌حه‌له‌ت له‌و کات و جی، له‌ خۆشه‌ویستی دوو که‌س ژیانم بوو جی به‌ جی، بو‌ئوه‌ی له‌ ریی دژایه‌تی‌دا که‌ویته‌ ری. نه‌حه‌له‌ت له‌و کات و جی، تیاکه‌وتمه‌ سه‌ر عه‌رزئ. نه‌حه‌له‌ت له‌و کات و جی، سه‌ری ماری سی سه‌ری وشکیم پان کرده‌وه تا پال‌هوانانی نا پال‌هوان به‌ ده‌رد و ئازاری ئیره‌یی پی بردن بتلینه‌وه.

نه‌حه‌له‌ت له‌ تو - گره‌ بای تو‌فناک- هه‌گه‌ هه‌وه‌لین نه‌بم به‌ رقی خۆت ره‌قم که‌یته‌وه، بو‌ ئیتر ئەو- گره‌ بای تو‌ف و سه‌رما- ئەلقه‌ی ده‌می هه‌لچریو به‌ گرمه‌ و گقه‌یه‌وه به‌ منی وت: ئەی ئەژدیهاک، تو‌ خولقاوی تا ته‌نیا‌ییت پی تاقی که‌نه‌وه ئازارت پی تاقی که‌نه‌وه، هه‌ر وه‌ها مه‌ینه‌ت. ئەو- گزه‌ بای سارد و سر به‌ هات و هاوار- به‌ منی وت: ئەی ئەژدیهاک تو‌ نامری، تو‌ نامری ئەی ئەژدیهاک، مه‌گه‌ر ئەو کاته‌ی یامای پادشا مرده‌ بی‌ت! (من تی‌فکریم) ئیستا ئاسمانی به‌ره‌به‌یان ئەنگرسته‌ چاو. من روانیمه‌ ئەم تاریکیه‌ ئەو بالنده‌ سپیه‌ی کۆچی ده‌کرد، دوا‌یین بالنده‌ی کۆچەر) ئەو وه‌ک هه‌وره‌ گرمه‌ گرماندی. له‌م تاریکیه‌دا شتی بال ده‌کو‌تی (دلی من بوو لی‌ی ده‌دا)

ئیستا گزه‌ بای چالاک و هه‌ناسه‌ سارد به‌ گره‌ گر و گزه‌ و گقه‌ گقه‌وه‌ وینه‌ی وشتر و به‌راز و گورگ ده‌رپه‌ری. هات به‌رووما و له‌ دوو لامه‌وه‌ به‌ پوتاو تی په‌ری. وینه‌ی ریژنه‌ و بو‌ران و ته‌رزه‌ به‌سه‌ر شاردا داباری به‌ سه‌ر ئەو خه‌لکه‌ی درگای قایمه‌ قه‌لایان لی‌ گاله‌ و گری درا بوو داخو‌پی و دا‌رمی و دا‌ته‌پی...

من دیم داری بایه‌م و هه‌نجیر ریشه‌ی خویان له‌ بیر چبوو. پیاوی بی فرمی‌سک خۆی به‌ خاک ده‌سپارد. دیشم چلۆن گزه‌ بای چالاک و هه‌ناسه‌ سارد وه‌ک هه‌شت ئەسپی ره‌ش و هه‌شتا ئەسپی ره‌ش ره‌ش و هه‌شسه‌د ئەسپی ره‌ش، گه‌ره‌که‌ و گه‌ره‌ک و کۆلانه‌ و کۆلان

خەلکی دەرفاند. ھەر وہا دیشم چلۆن دلّی ژن له میردی دابرا،
برایهتی برا لهگه‌ل برا توی برا. بریاری دۆس لهگه‌ل دۆس شکا.
ھەر وہا چلۆن شفا و لاله‌ی کۆری شینگیران بی جواب ما،
فرمیسکی پر ئازاری دایکیکی ئەژنۆ له ئامیز- بو ژیان
زارۆله‌که‌ی- به گۆنایه، چلۆره‌ی کرد. چلۆن بی ولام مایه‌وه شیوه‌ن
شیره خۆری! ئەوا دهریچه‌کانی ئاسمان داخرا، دەمی زهوی داچرا،
ئیتتر هیچ دلّی لیی نه‌دا، خوینه‌کان سوور نه‌بوون، چاوه‌کان نووقا
بوون، فرمیسکه‌کان وشک ببوونه‌وه، ده‌سته‌کان کرابوونه‌وه. ره‌شه
بای مه‌رگ بوو زالتتر له هه‌موو... ئیتتر که‌س هه‌ناسی هه‌ل‌نه‌کی‌شاو
، تیشکی نه‌دی و گۆرانی نه‌بیست و ئازاری نه‌چه‌شت وه‌یچ
زه‌نجیریکی له خۆی به خۆی نزیکتر نه‌بوو، من گریام و دیم
کارنامه‌ی ری‌کان پیچرایه‌وه. له‌شی ئەفسانه‌کان سست بوو،
کاربزه‌کان ون بوون. سنووره‌کان ژیره و ژوور بوو. خۆشه‌ویستی
قات، بالنده‌یی‌ک نه‌ما. گۆران‌یی‌ک گو‌لی نه‌دا. دهر‌بیجه‌کانی ئاسمان
داخرا، دهر‌بیجه‌کان داخرا، داخرا، داخ!

به‌شی نۆه‌م

کۆتایی هاتبوو. ره‌شه بای سارد و سامناک کۆتایی هاتبوو. ئە‌ی
شه‌و تو ره‌شه‌باییکی بی کۆتایی دینیته‌وه یاد بی کۆتایی! ئیستا
من بیر ده‌که‌مه‌وه، بیر له شاری ده‌که‌مه‌وه ئە‌لیی هه‌رگیز هه‌ر
نه‌ش بووه. له خه‌لکی که ئە‌لیی هه‌رگیز هه‌ر نه‌ش بووه. دیتم
دالاشی سه‌و له‌سه‌ر که‌لاکی شار هه‌ستا، منیش هه‌ستام به کۆله
ئازاره‌که‌مه‌وه له زه‌ویه پر ئازاره‌که هه‌ستام که وا منی له سه‌ر
پشتی خۆی راگرتبوو ئیستا چاوم بریبوووه چاوی یامای پادشا:
تامه‌زرۆی شه‌ر و شه‌رخوازی وی! هاژ و هوژی ماری سه‌رشانم
برانه‌وه‌یی نه‌بوو. ژاره‌که‌یان په‌له‌ی گیان گرتنی بوو (من چبووم بو
گیانی یامای پادشا) ئە‌و قاقا پیده‌که‌نی - تو به‌ژاری کام مار من
ده‌کوژی؟ ماری ژیان من به هیچ ژاری نامری چونکا خۆم سه‌رتاپا
ژارم! ئیستا ماره‌کانی من له هاژ و هووژه که‌وتبوون! تو هه‌رگیز
نه‌تدیوه ماری به ژاری خۆی بمری. ماره‌کانی من به ژاری خۆیان

مردبوون. ئیستا بی هاژ و هووژ بوون. وتم ئه ی یاما - ئه ی ئه و
کهسه ی ژیان ی خۆت به خۆوه گری داوه- که وایه تو من بکوژه!
یامای پادشا نهکه نی. نهکه نی و وتی: پیاوانیکم هه ن ئه ستیره ی
به ختم بوتالا ده که ن گرفت و بی چاره ییم چه ر ده که ن ، ئه وان
وتوو یانه - به منی سه ره رزیان وتوو- ئه گه ر تو بمریئم خۆم
ده مر، من تو ناکورژم ئه ی ئه ژدیهاک، من دیسانه وه شاری داز
ده که م و شار گه لی. خه لکیکی تیا به ره لا ده که م له بنه چه ی ژنان و
لوژیان و ئه ستیره ناسان و به گزاده کان و ویاوانی ده سه مو. من
به ره یه کی تری ژیر چه پۆکه به رپا ده که م- بترسن له ژاری زمانم که
وا سه ر له رپی فرمانمه، چزووی پولاینی تیخ! بو ئه وه ی یاخیان
تیا نه بی و فه رمانه کانی من ره وواتر بی! منی ئه ژدیهاک به
ئازاره وه سه رم به ردایه وه، به ئازاره وه به رزمه وه کرد. به ئازاری
زوری خۆم لی موره وه بووم، ئه و کاته هه موو له ش و لارم بووه
هاوار من شه رت له گه ل ده که م) ئیتر منی ته نیا بووم به نینۆکی
قامکه ره ق و ته قه کانمه وه دیواره به رزه کانی قائمه قه لام ده سمی.
ئیستا جه نگاوه ری روژ ویستبووی رمی تیشک به ره و شه و بهاوی،
جه نگاوه ری شه و به مه تال به ری پی گرت. بووم ده رکه وت سمینی
قائمه قه لا گه له ده ستی پیویست بوو، به لام ده ستی من ده ستی گه ل
نه بوو. جه نگاوه ری شه وده ی گوران من! دیواره کانی قائمه قه لای
قه لافه ت ناقولا به قامکه کانی من نه ش ده رووشا. قائمه قه لا
قاییم تر له هه موو...

به شی ده هه م

ئیستا منم. به م سه ره وه راوه ستاو. چاوم ماق ماو، له ژیر پای مندا-
له خواره وه- شارگه لیکن، له شاره کان مردوو هکان دیواری قایمترین
قه لاکان هه ل ده چنن. لیکن ده روانن بی ده نگ، له دلّه وه مال ئاوی
یه کتر ده که ن، له ژیر شریخه ی شوول و قه مچیدا که س فزه ناکا.
هه تاوی مردووان تاریکه. یامای پادشا له م ولاته خواپی ده کا.
گوره ی هه وری ئاسنی ته نیا گرمه یه له شاری مردوو هکان. ئیتر من
به ره وپیش ده چم و هاوار ده که م: نه مانه به شی قه مچییه دریزه کان

چونکا دەشکيڻ، نەمانە بەشى قايمە قەلاکان چونکا دەرميڻ. منم ئەژدېھاک رۆلەي ئازاري زەوييم، منم کەوا ھاوارم لە پشت سألھاي سألھوہ تا ئيرە دەگا! منم سألھاي سألھ ئەم رەش مارانە بە شان دەکيشم. لاشەي خوشم، کەوادايم لەم رۆوہ بو سبەي کيش دەکەم. ھاواري تالی زەوي ئەمەيە بە ئيوەي ئەلیم: نەمانە بەشى قەمچيە دريژەکان چونکا دەشکيڻ. نەمانە بەسي قايمە قەلاکان چونکا دەرميڻ. زەوي دەلي: ھەي لارە مل لە سەر پشتي من قيت راوہستە، کەوا لەرزيني بەند بەندی لەشي تو گيانم دەلەرزيني. ئەو دەلي ھەي پشت کوور، تو رۆلەي زەويت، مەھيلە بەر لەوہ بەرەو من بگەرپيەوہ لە دلي خوئا ببیتە گوريچەي مەرگ! ھەي پياو سەرت بەرز راگرە، لە ئاسمان بروانە، بروانە ھەوري قەمچيەکان بەري ئاسماني گرتووە. من ھاتووم ئاسمانت کەوا لە قەمچيا رەش داگيرساوہ- بېر بېنمەوہ! داد لەم بېدادە، گيانت بي بەلا- ئاخو ناوي خوئشەختيت بەرگوئ کەوتووە؟ يان گويت بە بيستني ئەم جوړە گەوھەرانە داھاتووە: شايي و رووناکی و دادگەري و خوئشەويستی؟ ئەمە بوو ھاواري من، کە ھەرگيزا و ھەرگيز ولامي نەبوو. چونکا بوم دەرکەوت چاوہ داچراوہ و بي نيگا، گوئچکە گوئ بە ھيچ نادا! ئەي شەو تو لەچي دەگەرپي لە قاقرستاني ئاسماندا؟ ھاواري من لە بەردم ئەوانەوہ تيپەري و ئەوان کش و مات! سەرنج ئەدەم ياماي پادشا لە قولەي قەلاوہ قوولە دەکا: منم خواوہندی ئەم ولاتە، ئيمە سەدان سألھ مردووين! راستيەکەي ئەوہيە من لە ئاسمانەوہ نيشانەم بو ئيرە ھيئاوہ. نيشاني جەزاي چاکە و سزاي خراپە. لەم نيشانانەدا ئەلي بلحە زەلاميکی مارلەسەرشان بو لاي ئيوە دي. ميشکي ئيوەيە خواردني! زماني ژاراويە، ژاريکی ھەتاھتايي، قسەکاني سيحراويە سيحراويترين سيجر. من لە ئاسماناوە بو ئيوە نيشانەگەليکم ھيئاوہ. نيشانەي پارەي زيپر و نيشانەي قەمچي رەش! ئەم نيشانانە دەلين ھەر قسەيیک خواوہني دوو لايەني شاراوہيە بە ويئەي دوو دەريا. شيوەي يەک دەدەن و ويئەي دوو دەريا جياوازن. لە نيشانە تالە ئاخرشەرەکانا ھاتووە:

نەمانە بەشى ئەوھى ھاوارى دەبېتە ھۆى لەرزىنى مردووەکان ،
چونکا قەمچىيەکان بەردەوامترن. نەمانە بەشى ئەوھى زمانى
ھەژدېھايە، چونکا من زنجىرم بۆ دەس و پى درووس کردووە،
ئەمەيە فەرمانى خواوەندەكەتان : كۆت و زنجىرىكەن ، قايمترين
زنجىر.

ئىتر قەمچى دادەبارن، مردوو را دەپەرن، ھاشاۆلم بۆ دىنن. لەبەر
ھەموويانەوھ ئاسنى ئاسنگەرئى، كەوا چنگى پېرە لە زىر من چاو
دەنووقىنم. شەو سىبەرم لە سەر دەكا. من بە ئازارەوھ چاوم
پشكووت و خۆم دىلى ئەم داوھ دى يامای خواوەند بۆى تەنى بووم.
لەسەر ئەم شاشاخەى ياخى لە نەوى بوون- دەماوەند- ئەوھ بوو
زنجىرم لە خۆم بە خۆم پى نزيكتر بوو.

بەشى يازدە

ئىستا منم، ئەم كىوھ بە كۆل كىش ئەكەم، لە ژىر پىما شارىكە ،
خەلك خەوتوون. مردووەکان ، ھەتاھەتايە خەوتوون. منم تەنيا بە
ھاوارى بى ھاوارى خۆمەوھ ماومەتەوھ. دىتەوھ يادم رەشە باى پىر
تۆفى مەرگ پىي گوتم: ئەى ئەژدېھاك تۆ نامرى مەگەر ئەو كاتەى
يامای خواوەند مرد بى! - دەبىنم شەو بە ھەموو قورسايى خۆيەوھ
خۆى بە لەشما ھەلواسيوھ و من ھىشتا ھەر زىندووم.

Filename: همژ ديهاک.doc
Directory: F:\Documents and Settings\xalid\Desktop
Template: F:\Documents and Settings\xalid\Application
Data\Microsoft\Templates\Normal.dotm
Title: همژ ديهاک
Subject:
Author: MRT
Keywords:
Comments:
Creation Date: 9/13/2009 4:58:00 AM
Change Number: 21
Last Saved On: 9/15/2007 11:10:00 PM
Last Saved By: dilax
Total Editing Time: 331 Minutes
Last Printed On: 3/21/2007 11:31:00 PM
As of Last Complete Printing
Number of Pages: 14
Number of Words: 3,560 (approx.)
Number of Characters: 20,293 (approx.)